

Akeravond 2007 Niemand perfect, en toch ...
--

Pastoor Carlos Desoete gaf de inleiding, waarin hij zich gebaseerd heeft op twee werken van de Zwitserse theologe Lytta Basset ("Voor altijd geschonden" – " De macht om te vergeven").

De avond werd ingeleid door een bezinning op een icoon uit Taizé, door Carlos geschreven toen hij door deze icoon geraakt werd. Het werd een bezinning over: waar sta ik met mijn leven midden deze wereld en waar hoor ik te staan?

Elkaar verdragen, vèr dragen

Wij zijn allemaal mensen met kleine kanten en onvolkomenheden. Dit verhaal wil toch een verhaal van hoop zijn.

Onze roeping is gemeenschap vormen vanuit God, die is Ik-ben-er-voor-u, ten dienste van beter samenleven. Dit gebeurt met niet perfecte mensen. Die gemeenschap is vandaag lichaam van Christus. Wij moeten zien hoe Hij gebeurt in mensen vandaag. Dit moet ook aan ons te zien zijn.

Dit realiseren met niet perfecte mensen, die elkaar niet gekozen hebben, is een opgave. We zeggen soms wel: 't is een goed mens, maar met al die ambetante kanten... Er zijn praters, zwijgers, doeners, mensen met talent en anderen die denken dat ze er weinig hebben, enz... Je moet dit van elkaar verdragen. Dat is dus dragen; daarmee begint het. Hoe zwaarder, hoe verder je dit moet dragen; "vèr-dragen". Als je het niet kunt verdragen, stel je best de vraag hoe het komt dat je dit niet kunt. Het kan ook aan jezelf liggen. Hoe kan zoveel verscheidenheid, die soms een last is, een rijkdom worden? Een goede gemeenschap is daar soms aan te herkennen.

Er zijn geen andere

Kerken met onvolmaakte mensen. Het is nooit anders geweest. Jezus koos zijn apostelen: twaalf vissers, die tot niet veel in staat waren.

Petrus: een groot hart, een klein licht. "Ik ken Hem niet" en toch wordt hij tot eerste aangesteld. Johannes en Jacobus: zonen van de donder; Matteüs, de tollenaar...een collaborateur; Judas, een verrader; enz. Ook in onze tijd: Moeder Teresa: heeft zelf grote geloofstwijfel gekend. Gelukkig maar. Zelfs de paus is geen volmaakte mens. Met hen is het te doen.

Toen, in 1971, werd Carlos op Sint-Baafs benoemd door Mgr De Smedt, en bij de rondleiding met pastoor Vandewaetere op de parochie hoorde hij fiere mensen over hun parochie spreken: een goede parochie. Maar toen hij als proost de vergaderingen bijwoonde, stelde hij vast dat in al die groepen rare dingen

gebeurden. Elke groep kende zijn conflicten; het was ploeteren om vooruit te komen. Dingen die je niet wist waren blijven hangen... mensen die afgehaakt hadden en die groep sleepte dit met zich mee. Sommige dingen waren taboe; wat zei men soms over iemand als die er eens niet was; enz... Elke groep is een geschiedenis van pijnlijke dingen die gebeurd zijn in het samenleven. Er zijn geen andere groepen. En daarnaast was er ook vriendschap en plezier en goede dingen. Maar ook het zeer, de pijn. Al die groepen waren nochtans goede groepen!

Een plusser in het koor die na een goed bedoelde opmerking in wenen uitbarst: "Ik kan nooit voor iemand iets goed doen" – noch op school, noch thuis; noch in vriendengroep; noch hier in het koor...Zo werd het aangevoeld.

Een vrouw van 50jaar. 'Ik heb nooit mogen studeren, want wij waren met 6 thuis. Er was geen geld voor mij.' Dit sleep je je leven lang mee.

Ieder mens sleept zo'n geschiedenis van pijn mee, van kindsbeen af: ziekte, tegenslagen, opgroeien met angsten of beperkingen. Er is zeer dat je aangedaan werd: een woord dat je kwetste en dat je niet uit je hoofd kan zetten, het blijft zeer doen. Onrecht aangedaan, al hersteld, maar toch blijf je het meeslepen. Soms door eigen fouten of misstappen... Ons leven is ook daardoor getekend. En hopelijk ook door goede ervaringen van graag gezien worden en van kansen gekregen hebben. Hoe ga je daar mee om?

Omgaan met eigen gebreken

1. Verbergen

Je loopt er niet mee te koop, je steekt het weg. Een vrouw komt raad vragen; er is iets ergs gebeurd. Maar ze durft het niet zeggen. Schaamte en angst spelen mee om verworpen te worden. Ze zouden eens moeten we hoe klein ik ben...Vandaag hoor je het voortdurend: je moet perfect zijn. En we spiegelen ons telkens weer aan iemand die beter is: een fietser moet een Tom Boonen zijn; een tennisser Kim Clysters; een zanger een vedette ...

Het zit diep in ons: mensen bewonderen, zelf willen bewonderd worden; een goede groep zijn... maar het kwaad of het zeer komt als een stoorzender die onze dromen kapot maakt.

Wegsteken helpt niet, ook voor jezelf niet. Wie lijdt en het niet zegt raakt geïsoleerd, vereenzaamd. Dit verhoogt het lijden. Je voelt je minderwaardig en je denkt dat een ander dat niet heeft.

Iedereen heeft zijn kleine, gebroken kanten!

2. De taal van het redeneren

We zijn soms sterk in etiketten plakken: goed of kwaad; in oordelen, soms veroordelen, schuldigen maken.

De jongere die zijn ouders veroordeelt...zij die misschien met de beste bedoelingen

opmerkingen maakten, maar het kind de grond in boren. Misschien hebben ze het zelf als kind ondergaan en hebben ze geen andere taal om er nu mee om te gaan.

Kwaad = wat mensen zeer doet. Dus moeten we zeer voorzichtig zijn met iets goed of kwaad te benoemen.

3. Een zondebok zoeken

Het is de schuld van de voorzitter, van de pastoor, van ... Een vijandsbeeld creëren en je samen tegen iemand keren. Dit is het kwaad verleggen en verergeren.

4. De waarom-taal gebruiken

Wat heb ik misdaan? Waarom ik? Wie er op los leeft komt niets tegen en ik? Denk even aan het bijbelverhaal van de blindgeborene: wie is schuldig aan zijn lijden?

Het zeer als straf zien. Dit is het niet, maar het is een deel van het leven vanaf het begin.

5. Het reproduceren van het kwaad

De spiraal van het kwaad. Wie thuis slaag kreeg, zal het misschien later ook zo doen... Het negatieve dat je ervaren hebt zelf ook weer reproduceren is niet leven gevend.

Naast goede ervaringen, is elk leven ook getekend door een brok zeer, door kwaad dat aangedaan is, of dat je zelf bedreven hebt. Dit hoort van meet af aan bij het leven. Er is geen leven denkbaar dan leven waar ook zeer is. Het is nodig om een goede manier te vinden om er mee om te gaan.

Omgaan met het niet-perfecte

1. Het beeld van het suikerklontje

Lytta Basset gebruikt volgend beeld. Een suikerklontje, heeft scherpe kanten en je kunt je er pijn aan doen. Maar als je het oplost in koffie zeg je: ik drink koffie. De suiker smaakt mee, is er nog en ze kan ze soms nog lekker maken. De suiker hoort er bij.

Het zeer leren relativeren. Het in relatie plaatsen, vooral tot de goede ervaringen die ieder heeft.

2. Het goede bevestigen.

Dan krijgt pijn zijn juiste plaats. Dit vooral plaatsen tegenover die diepste waarheid, waarin we geloven, dat je bemind bent. God ziet je graag. Jezus is dit komen duidelijk maken.

Bemind zijn is niet het dezelfde als bewonderd zijn. Verliefden bewonderen elkaar;

het is 'beminnen om waar je goed in bent'... Echt graag zien is iemand graag zien met gaven én gebreken. Je kunt maar goed zijn als je dit aanvaardt. Perfecte mensen kunnen niet beminnen. Wie wil perfect zijn, verlangt bewonderd te worden. Mijn kerk kan ik niet bewonderen: ze heeft te veel zeer mee gedragen in haar geschiedenis. Ik zie ze wel graag. Ik wil ze graag zien, zelfs met die gebreken. Het woord "ondanks" is een gevaarlijk woord. Alleen niet perfecte mensen zijn in staat graag te zien. Denk aan het suikerklontje van Lytta Basset.

3.Redeneertaal verlaten voor getuigenistaal

Je mag, minstens tegen iemand, zeggen dat het zeer doet. En niet zeggen: 't ligt hieraan. Hortend en stotend je kwetsuur – oud of recent – meedelen. En daarin beluisterd worden: aanvoelen, invoelen, geen oplossingen of vrome raad aanbrenge(n). Voelen dat je begrepen wordt en dat het mee gedragen wordt. Soms eens zeggen: dat heb ik ook.

Zou dat geen biechten kunnen zijn?

Biechten is lang verschaald geweest tot een bekentenis van faits divers. Zoveel keer dit en zoveel keer dat. Dit is dus heel wat anders dan bij iemand mogen thuis komen en zeggen waar je mee zit. Die weg is belangrijk om er iets mee te doen. Iemand vinden, zoals in de bijbel: een Johannes de Doper ontmoeten die de weg wijst; Mozes die een Aäron vindt; Tobit een Rafaël; op de weg naar Emmaüs een onbekende ontmoeten... Zo iemand vinden die ook verder wijst.

Is niet zo eenvoudig.

Een vrouw had haar verhaal verteld aan een psycholoog, maar die liet er haar mee zitten. Kon niet verder wijzen...

Verder leren zien; een blikopener vinden: er is meer in het leven dan alleen lijden, zwakheid, gebrokenheid. Verwijzen naar het bemind zijn: Ik ben er voor u.

Mocht iedereen zo iemand in het leven ontmoeten.

4. De taal van de vergeving leren

Hierbij hoort het bijbelverhaal van de lamme die bij Jezus gebracht werd.

Hij was verlamd, geblokkeerd. Je geschiedenis van zeer kan je blokkeren. De lamme heeft vier vrienden die hem gaarne zien. Hij wou iemand ontmoeten die hem kon deblokken. Ze dragen hem... Ze hebben niet geredeneerd: waarom is hij lam? Die vier waren ook niet perfect; ze hadden ook een eigen 'zeer-verhaal'. Ze zijn niet beter, ze herkennen zich in hem en worden solidair. "En toch zien we je graag!" Ze dragen hem. Hun liefde was sterker dan de geschiedenis van het zeer. God was al aan het gebeuren in hen. Toen Jezus hun geloof zag zei hij: het is vergeven!

De Farizeeën verstaan het niet. Hoe kan dat, zonden vergeven? Hij zegt: Sta op! Het verhaal van de gekwetstheid is het punt om het paas-woord uit te spreken: sta op. Je kunt opstaan als mensen om je heen je dragen. Neem je bed: neem je geschiedenis van zeer en gebrokenheid op en laat je niet verder kluisteren. Je bent met vijf die jullie verhaal gedeeld hebben. Je zeer is er nog, maar kan je rijker maken. Het kan helpen om een ander beter te verstaan; om beter te verstaan wat liefde is. Zwakheid wordt bij Hem tot kracht, zingen wij.

Zo kan je je geschiedenis omvormen tot startblok van nieuw leven. En dan maar naar huis gaan, naar de plek om nieuwe relaties te maken. Thuis komen bij jezelf, bij de uwen en bij God.

Christus vandaag tegenwoordig stellen

'Kerken' gebeurt met niet perfecte mensen, die mekaar dragen en ver-dragen ...tot bij Jezus Christus. Gemeenschap vormen met mensen die zijn zoals ze (maar) zijn. Goed weten dat er geen andere bestaan: als je zeer hebt, anderen hebben dit ook; als je vreugde mag ervaren, anderen ervaren dit ook... Ervaringen kunnen losmaken of blokkeren. Die niet perfecte mensen zijn geroepen om Christus vandaag tegenwoordig te stellen.